

[Fr. Dalgaard.]

Han siger, at det har ikke noget at gøre med egentlige Statslaan. Det er jeg ganske enig med ham i. Men det er en Omkostning, man maa bære, og det gælder sandelig for alle praktiske Byggefolk at faa Omkostningerne saa lave som muligt, og naar Bankerne tager den efter min Mening alt for høje Rente af 4 pCt., skal Staten ikke gaa i det Fodspor, den maa ind paa en billigere Udlaanspolitik end disse Institutioner; kan være, at de saa lærer at sætte Byggelaansrenten ned paa et Niveau, der bedre passer til Tiden, end den, de ansætter i Øjeblikket.

Jeg tror, det er ganske nødvendigt — det er en Bemærkning over for den højtærede Indenrigsminister — at gøre Laanene afhængige af, at Byggenævnet, Byggemyndighederne, kan raade over de samlede Materialer, og jeg er ikke enig med den højtærede Minister i, at man i Byggenævnet har tilstrækkelig Myndighed i saa Henseende. Der er en Række Byggematerialer, der ikke er rationeret paa samme Maade som andre, og det gælder om — det har ogsaa andre Talere været inde paa — at faa saa mange Byggeforetagender færdige som muligt. Dette kunde bl. a. ske derigennem, at man ved Byggeforetagender, der alligevel ikke kan blive færdige, men som ligger med visse Materialer, som andre Byggeforetagender mangler for at kunne blive færdige, greb ind og forlangte saadanne Materialer, saaledes at i hvert Fald nogle af Byggeforetagenderne blev færdige.

Hvor megen Beskæftigelse der er i dette Lovforslag, skal jeg ikke kunne udtale mig om. Det, der for mig er det vigtigste, er naturligvis, at Byggeforetagenderne kommer i Gang — naar de standses, er der ikke meget Beskæftigelse —, og at de ikke unødvendigt fordyres. Jeg forstaaar derfor ikke det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, der mener, at man skal sidestille de private med Selskabernes Boligbyggeri og Kommunernes Boligbyggeri. Jeg forstaaar slet ikke den Tankegang. Naar jeg er bange for at give de private samme Chancer, er det bl. a. paa Grund af praktiske Erfaringer, men navnlig dette, at Byggeudvalget af 1940, som er et praktisk arbejdende Udvalg, der kender til Tingene indefra og rent teknisk, i sin Indstilling til Ministeriet, hvor der spørges om, hvilke Bygherrer der skal have Støtten, siger følgende — jeg beder om Tilslædelse til et kort Citat —:

„Det maa nemlig her sikres, at der ikke ydes Støtte til Bygherrer, der ikke

ogsaa kan forventes at være interesseret i at fuldføre det paabegyndte Hus, naar Forholdene gør det muligt.

Det vil sikkert være det rigtigste, om saadant Byggeri kun overlades til Kommuner og de af det offentlige anerkendte Boligforeninger og Boligselskaber, idet man kun under disse Omstændigheder vil være i Stand til at føre den indgaaende Kontrol med Priser og Kontraktforhold i det hele, som er nødvendig for at sikre imod, at en eventuel Støtteordning skal blive misbrugt.“

Det er Hovedgrunden for mig til at advare imod, at man giver de private en lignende Støtte paa dette Omraade, som man giver Boligselskaber og det offentlige. De 2 000 Lejligheder, som Lovforslaget regner med kan gennemføres for de 20 Mill. Kr., der stilles til Raadighed, kan med Lethed klares af Kommunerne, Boligforeningerne og Boligselskaberne, og jeg forstaaar, som sagt, ikke det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen, at han i saa Henseende er ganske ligeglad med, om det er private eller offentligt kontrollerede Foretagender, der udfører Arbejdet. Jeg haaber, vi i Udvalget vil kunne komme til Enighed paa disse afgørende Punkter.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard kun sige dette, at selvfølgelig er vi interesserede i at faa det mest mulige Byggeri i Gang, og der vil jeg indrømme, at Fordelingen af Materialerne spiller en ikke ubetydelig Rolle. Men det ligger i alt Fald for mig saadan, at jeg maa tro, at Byggenævnet sammen med Handelsministeriet er i Stand til at foretage denne Fordeling paa den rigtige Maade. Skulde det vise sig, at dette Synspunkt ikke holder Stik, da vil der fra Ministeriets Side blive gjort, hvad gøres kan for, at Fordelingen foretages paa en bedre og mere hensigtsmæssig Maade.

Jeg maa stadig væk være af den Opfattelse, at det vilde være forkert, om man kun havde medtaget de egentlige Byggeselskaber og ikke det private Byggeri, idet jeg hævder det Synspunkt, at det, det drejer sig om, er at faa de flest mulige Lejligheder frem, og det sker ved at tage alle Former med og give dem den nødvendige Støtte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.